

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1486/2567

บริษัท ช. โจทก์ นาย ก. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1490

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1490 (4) บัญญัติให้หนี้ที่สามหรือกริยาเกิดขึ้นในระหว่างสมรสและอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบันถือเป็นหนี้ร่วม ซึ่งสามหรือกริยาตามบทบัญญัติดังกล่าว หมายถึงสามหรือกริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อจำเลยที่ 2 เป็นกริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของจำเลยที่ 1 การที่จำเลยที่ 2 ในฐานะกริยาของจำเลยที่ 1 ได้ทำคำเสนอขอรับผิดตามสัญญาเช่าซื้อร่วมกับจำเลยที่ 1 ผู้ขอเช่าซื้อก่อนทำสัญญาเช่าซื้อ และเมื่อจำเลยที่ 1 ทำสัญญาเช่าซื้อกับโจทก์ จำเลยที่ 2 ยังได้ทำบันทึกข้อตกลงรับผิดตามสัญญาเช่าซื้อ มีข้อความระบุว่า จำเลยที่ 2 ได้รับทราบเงื่อนไขของสัญญาเช่าซื้อดีแล้วตกลงชำระหนี้และมีหน้าที่ร่วมกันปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งสัญญาเช่าซื้อดังกล่าวที่มีต่อโจทก์ร่วมกับจำเลยที่ 1 ในฐานะลูกหนี้ชั้นต้นจนกว่าโจทก์จะได้รับชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อโดยสิ้นเชิง คำเสนอและบันทึกข้อตกลงรับผิดตามสัญญาเช่าซื้อดังกล่าวมีลักษณะเป็นการให้สัตยาบันแก่หนี้ที่จำเลยที่ 1 ผู้เป็นสามโดยชอบด้วยกฎหมายได้ก่อขึ้น หนี้ของจำเลยที่ 1 ตามสัญญาเช่าซื้อจึงเป็นหนี้ร่วมระหว่างสามหรือกริยาที่จำเลยที่ 2 ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ต่อโจทก์ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 ให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 224,800 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชำระเงิน 114,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 22 กรกฎาคม 2564) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น กับให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท ยกฟ้องจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์และจำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2562 จำเลยที่ 1 ทำคำเสนอขอทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน ขข xxxx กรุงเทพมหานคร จากโจทก์ โดยมีจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นกริยาโดยชอบด้วยกฎหมายทำคำเสนอขอทำบันทึกข้อตกลงรับผิดตามสัญญาเช่าซื้อ ต่อมาวันที่ 21 มิถุนายน 2562 จำเลยที่ 1 ได้ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์คันดังกล่าวกับโจทก์ในราคาเช่าซื้อ 315,700.80 บาท ตกลงผ่อนชำระค่าเช่าซื้องวดละ 5,630 บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) รวม 60 งวด เริ่มงวดแรกภายในวันที่ 25 กรกฎาคม 2562 และงวดต่อไปทุกวันที่ 25 ของเดือน ตามสัญญาเช่าซื้อ มีจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นกริยาทำบันทึกข้อตกลงรับผิดตามสัญญาเช่าซื้อ จำเลยที่ 1 ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อบางส่วนเพียง 4 งวดเศษ เป็นเงิน 21,200.20 บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) แล้วผิดนัด โจทก์มีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อแก่จำเลยทั้งสอง ต่อมาโจทก์ติดตามยึดรถคันที่เช่าซื้อกลับคืนได้แล้วนำออกขายทอดตลาดได้ราคา 150,000 บาท คดีระหว่างโจทก์กับ

จำเลยที่ 1 ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 เนื่องจากโจทก์และจำเลยที่ 1 ไม่ฎีกา ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกามีว่า โจทก์มีอำนาจฟ้อง จำเลยที่ 2 ให้ร่วมรับผิดชอบจำเลยที่ 1 หรือไม่ โจทก์ฎีกาว่า จำเลยที่ 2 ในฐานะภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของจำเลยที่ 1 ได้ร่วมรับรู้ถึงหนี้ค่าเช่าซื้อที่จำเลยที่ 1 สามมิได้ก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรสและได้ให้สัตยาบันในหนี้ดังกล่าว แม้จำเลยที่ 2 ไม่ได้เป็นผู้ร่วมทำสัญญาเช่าซื้อกับจำเลยที่ 1 โจทก์ก็มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 ให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1490 (4) บัญญัติให้หนี้ที่สามมิหรือภริยาก่อขึ้นในระหว่างสมรสและอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบันถือเป็นหนี้ร่วม ซึ่งสามมิหรือภริยาตามบทบัญญัติดังกล่าวหมายถึงสามมิภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ 2 เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของจำเลยที่ 1 ดังนั้น การที่จำเลยที่ 2 ในฐานะภริยาของจำเลยที่ 1 ได้ทำคำเสนอขอรับผิดชอบตามสัญญาเช่าซื้อพร้อมกับจำเลยที่ 1 ผู้ขอเช่าซื้อก่อนทำสัญญาเช่าซื้อ และเมื่อจำเลยที่ 1 ทำสัญญาเช่าซื้อกับโจทก์ จำเลยที่ 2 ยังได้ทำบันทึกข้อตกลงรับผิดชอบตามสัญญาเช่าซื้อที่มีข้อความระบุว่า จำเลยที่ 2 ได้รับทราบเงื่อนไขของสัญญาเช่าซื้อดีแล้วตกลงชำระหนี้และมีหน้าที่ร่วมกันปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งสัญญาเช่าซื้อดังกล่าวที่มีต่อโจทก์ร่วมกับจำเลยที่ 1 ในฐานะลูกหนี้ชั้นต้นจนกว่าโจทก์จะได้รับชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อโดยสิ้นเชิง คำเสนอและบันทึกข้อตกลงรับผิดชอบตามสัญญาเช่าซื้อดังกล่าวมีลักษณะเป็นการให้สัตยาบันแก่หนี้ที่จำเลยที่ 1 ผู้เป็นสามมิโดยชอบด้วยกฎหมายได้ก่อขึ้น หนี้ของจำเลยที่ 1 ตามสัญญาเช่าซื้อจึงเป็นหนี้ร่วมระหว่างสามมิภริยาที่จำเลยที่ 2 ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ต่อโจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 เห็นว่า บันทึกข้อตกลงรับผิดชอบตามสัญญาเช่าซื้อที่มีลักษณะเป็นข้อตกลงที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะลูกหนี้ร่วม ผ่าฝืนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 681/1 ตกเป็นโมฆะ ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 2 ร่วมกับจำเลยที่ 1 ชำระเงิน 114,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ดุสิต ฉิมพลี · ชาญณรงค์ ปราณจิตรต์ · ปิยนุช จรุงรัตนา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1486/2567>